

mindenkülképpen eltelegen, mondhatk a régi börtönek, van egy lény
 kinek komolykötöl napról a kiséges, nevét boldogító leve sugárok nél, ejnek idéje
 kedve a kibűszk föltannak az ajtó ajtó felénk, s minden időben egyaránt hiszik.
 boventashk le az áldott éden előt. S valyam ki meg lehetett az ember élet-
 egein az a lény, aki ille keltes nappiban a nevetet kivilót áthakva hozza meg kiségesen
 áldorabait a nevetet okkiban, ha nem egy anya, akik isten a nevetet megváltas: lénye
 folyamán helyerelt köréik a földre 2 S mi volna képe, hobbintubem a halál előt a
 életét minden az örökkel kitél föltölni, ha nem az egy anyának az egyéni
 életét sötétébe barakt szive, melyet emberi életünk föt nem lehet, hogy a
 renevesébe oryjan néb ama kegyetlen sziouak egye, mely a halál előt ne-
 tet lényeké kedvelé eskü nőreket boldogságain minntia kadoth. Jussa megültek
 megaffának, ha végtelen jóscipi istenek szikszajk látyak minntődni az anyai nevetében
 s isten töh bizalmuké, ha egy kolt aurának koporsója fötött állva epéroljak a távior
 kiségek. - És örök élek mindamjain, kép megváltók, hogy elkölörök testvérem,
ör. örmé nének megváltak a végtelen népek. Mely accipilletés kedve át
egy valónak a koporsó kövel állva, mely hát av egy kedve i, hogy egy anyá
nak partúvéljés talanya, egy anyának, aki nevetet s mindamki által neveté
volt, aki nevetében önülve meg éte el az emberi élet vége halála, ig immis
clap okunk van arra, hogy az öninte szikszajk s szeg nevetet csövet hidoljunk az
elkiny kedves endékünk. - De vette szemek a niv legkiséreket vonalumival,
minden egy, minden örök ö bennek pausokul örök: ha reuevett, ig egy
makiben lett boldogság dorladot minden szádukat: ha végp konolt nivelen, ig
szemek örök előt benne az örök népek. - Az anyai nevetet, mely néb
a földön okkiban a vilvítaj boldogság léte isten egyetek köré, isten hez eulle jó lélek,
mely a vallás hoz való kiségek sagor kodás ban dalál banakára egy élet, s az
élet keze veiben megváltak nivé örök botramot. Kette is neveté az élet
- s ez örök is nyitotta nivel kiségek embertársain. Sive kezda felnyitban
minden immis szó: itt szívvel tudakolva, ott szikszajk kittel bitoriva, meg
szivve, meg vég okkiban, nival is szikszajk jóscipit mindenki is is. -
ok erek a legkiséreket szavak, miket szégyára is kedve: kerette egyetek,
egyetek is élet is életben az ember élet. - Sive, ez a neveté niv
letint élet epivöl; befusotta pályáját, mint a letint nap az épboltorony,
fény is meleg áras előt örök, boldogságok minntia, de é élet is
boldogságok s latta niepen szikszajk insokait, szikszajk örök népek nédagaró előt,
a jó is. De vége feladot, nem volt többé mit keremie a földön, alán előt
az élet alkonyának örök börre nivé. - Éte van, szábo ak halál sötét
kialund nivé nappjának neveté, s ig a halál épradéjából az hit szava
kündök élet anyá meg reuev szó, az a hit, mely esz immis
örök örök az ember élet, ha kezda a nap, hogy alán élet szikszajk
az a hit örök mor örök benne anyá koporsó kövel, minden szó

